

Sygn. akt V KK 219/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu bez udziału stron,

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 r.

sprawy **K. B.**,

uniewinnionego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 301 § 1 k.k.,

z powodu kasacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego L. W.,

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 30 grudnia 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 16 lipca 2013 r.

postanowił

1. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. pozostawić bez rozpoznania przyjętą kasację;

2. obciążyć oskarżyciela posiłkowego L. W. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego;

3. odroczyć sporządzenie uzasadnienia postanowienia na czas 7 dni.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 16 lipca 2013 r., K. B. został uniewinniony od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 301 § 1 k.k. Sąd Okręgowy, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela substydianego L. W., wyrokiem z dnia 30 grudnia 2013 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

W dniu 7 stycznia 2014 r. do Sądu Okręgowego wpłynął, nadany pocztą w dniu 2 stycznia 2014 r., wniosek pełnomocnika oskarżyciela substydianego adw. B. K. o sporządzenie uzasadnienia wyroku oraz o doręczenie odpisu wyroku wraz z jego uzasadnieniem. Odpis wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem został doręczony adw. K. w dniu 11 lutego 2014 r. W dniu 13 marca 2014 r., adw. K. nadał listem poleconym pismo procesowe zatytułowane „Kasacja”, natomiast w dniu 31 marca 2014 r. wysłał do Sądu pismo prostujące dwie błędnie podane daty w jego wcześniejszym piśmie, dotyczące daty sporządzenia skargi oraz daty doręczenia odpisu wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący IV Wydziału Karno-Odwoławczego Sądu Okręgowego, zarządzeniem z dnia 28 marca 2014 r. wezwał pełnomocnika oskarżyciela substydianego do uzupełnienia braków formalnych wniesionego pisma, poprzez wskazanie na czym polega zarzucane uchybienie oraz dołączenie dowodu uiszczenia opłaty sądowej, w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego zarządzenia pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji. Pełnomocnik oskarżyciela substydianego w dniu 31 marca 2014 r. odebrał odpis zarządzenia z dnia 28 marca 2014 r., a dniu 9 kwietnia 2014 r. wpłynęło do Sądu Okręgowego pismo adw. K., datowane na dzień 7 kwietnia 2014 r., zatytułowane „uzupełnienie braków formalnych kasacji”, w którym na 8 stronach pełnomocnik stawia 4 rozbudowane zarzuty zaskarżonemu wyrokowi oraz je uzasadnia. Zostało również dołączone potwierdzenie dokonania przelewu tytułem wniesionej opłaty od kasacji. Zarządzeniem z dnia 14 kwietnia 2014 r. Przewodniczący Wydziału stwierdziwszy, że kasacja złożona od wyroku odpowiada warunkom formalnym, na podstawie art. 530 § 1 k.p.k. zarządził jej przyjęcie i doręczenie jej odpisów stronom, a następnie akta sprawy zostały przekazane Sądowi Najwyższemu w dniu 26 czerwca 2014 r. celem rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Pismo procesowe pełnomocnika oskarżyciela substydianego z dnia 13 marca 2013 r, a zatytułowane „Kasacja”, z uwagi na to, że nie spełnia jakichkolwiek wymagań formalnych skargi kasacyjnej należało pozostawić bez rozpoznania. Przede wszystkim należy wskazać, że to jednozdaniowe pismo, prócz dwóch pomyłek w datach i stwierdzenia, że adw. B. K. jako pełnomocnik oskarżyciela

subsydiarnego wnosi kasację oraz jego podpisu, nie zawiera jakiegokolwiek podstawy kasacyjnej ani też jej wyjaśnienia.

Po przekazaniu Sądowi Najwyższemu przyjętej kasacji ma on nie tylko prawo, ale i obowiązek kontroli formalnej skargi kasacyjnej. W sytuacji, gdy nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k., tj. wymogom płynącym z art. 120 k.p.k., art. 429 § 1 k.p.k. oraz art. 523 § 1 k.p.k. lub gdy przyjęcie kasacji nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu, Sąd Najwyższy na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. winien taką kasację pozostawić bez rozpoznania, ewentualnie może, zgodnie z art. 531 § 2 k.p.k. zwrócić akta sprawy sądowi odwoławczemu, jeżeli stwierdzi, że nie zostały dopełnione czynności zmierzające do usunięcia braków formalnych wniesionej kasacji. Wstępna kontrola formalnych warunków dopuszczalności kasacji obejmuje więc między innymi sprawdzenie, czy w skardze kasacyjnej sformułowane zostały podstawy kasacyjne z art. 523 § 1 k.p.k. oraz czy istotnie mają one charakter kasacyjny. Jeżeli kasacja jest oparta na zarzucie niedopuszczalnym przez przepis art. 523 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy, jeżeli wcześniej nie podjęta została decyzja przez prezesa Sądu, ma obowiązek pozostawienia takiej kasacji bez rozpoznania. Braki formalne tego rodzaju należą bowiem do braków nieusuwalnych w trybie art. 120 k.p.k. Tym bardziej więc, **jeżeli w kasacji nie wskazano jakichkolwiek podstaw kasacji, to należy stwierdzić, że takie pismo procesowe zawiera braki formalne o nieusuwalnym charakterze, uniemożliwiające nadanie mu biegu i w istocie nie jest to kasacja.**

Przyjęcie tego pisma wraz z uzupełnieniem jako kasację i nadanie mu biegu było niezasadne. Taka sytuacja procesowa jak w tej sprawie, obligowała natomiast wręcz przewodniczącego Wydziału do wydania zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji, a nie wzywania strony do uzupełnienia jej w trybie art. 120 § 1 k.p.k. Trudno bowiem uzupełniać brak formalny poprzez podanie na czym polegało uchybienie (art. 526 § 1 k.p.k.), skoro w ogóle nie wskazało się jakiegokolwiek uchybienia (art. 523 § 1 k.p.k.). Tolerowanie tego rodzaju zabiegów pełnomocników stron doprowadzić by mogło do zaakceptowania nieprzewidzianego w ustawie przedłużania terminu do wniesienia kasacji. W tej sprawie, pełnomocnik

oskarżyciela posiłkowego wykorzystał dodatkowe niemalże cztery tygodnie na sporządzenie swojej skargi, która nie może jednak być uznana za kasację.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając oskarżyciela subsydiarnego L. W. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 637 § 1 k.p.k.